

Moravské pole

Daniel Landa

1. Často tady stává, unavené oči mhouří.
Statný starý muž je oděn ve svůj tmavý šat.
Na vrásčité tváři stopy dávno zašlých bouří.
Dnů a nocí, kterých nikdy nelze litovat.

2. Na tom svahu stojí odkud kdysi viděl v dálce,
dvě železné pěsti s řinčením se zatínat.
Dva veliké voje chystaly se právě k válce.
Ten den bude mnoho mužů dlouho proklínat.

- R: Vlahá noc a jen měsíc bílý svítí na skály.
Jedni včera zvítězili, druzí plakali.
Krutou daň splatí české plémě, rány, hlad a mor.
Písně zlé do naší země přijdou z Branibor.

3. Na Moravském poli půda horká ještě pálí,
zrada, jak to chodí, mrcha, slaví zlatý čas.
Železná a zlatá legenda se v krvi válí.
Sám jako kůl v plotě padl král a padla hráz.

4. Starý muž se zvedá, do studené noci kráčí.
Pokaždé na tomhle místě srdce zabolí-
Spatřit zemřít krále to na celý život stačí.
Vítr sílí, žene chrabrost někam do polí.

- R: Vlahá noc...

5. Vlahá noc a jen měsíc bílý svítil na skály.
Jedni kdysi zvítězili, druzí plakali.
Krutou daň platí české plémě - rány, hlad a mor.
Písně zlé do naší země přišli z Branibor.